

prosinec na ZŠ Komenského 6

Tentokrát píšu pár řádků o tom, jak děti připravujeme pro život a trochu o revizi vzdělávání aneb co si žáci ze školy odnesou do života.

Učíme se ze života pro život je název projektu, který naše škola realizuje jako partner ve spolupráci s Krajem Vysočina. Učíme děti praktické věci, souvislosti, a to nejen s výpočetní technikou. Název projektu je současně i směrem, kudy se ubíralo vzdělávání odedávna. Kdy se u nás předávaly zkušenosti a dovednosti z generace na generaci. Dříve jako řemeslo a v nedávné době v podobě „kutiství“ v domácí dílně, kde děti okoukávaly a učily se od rodičů. Jenomže těch domácích dílniček a kutilů nějak výrazně ubylo, a to nejen ve městě, ale i na vesnici. A ve školní dílně je to safra znát. Proto buďme rádi za každou šanci, kdy mohou děti něco smysluplného vyrobit. Rozvíjíme tím nejen vztah k práci a tvoření, ale také pocit zodpovědnosti za kvalitu práce a díla. To se do života opravdu hodí.

Hodně se dnes povídá o nutnosti revize vzdělávacích programů, aby „šly s dobou“. Myslím, že se ale málo mluví o tom, že je nutné rozvíjet kompetence, které trochu chátrají. Jednou z nich je schopnost „zakousnout se do práce“ a dokončit zdárně zadaný třeba i dlouhodobější úkol. Prostě být trpělivý a pilný. Všímám si toho stále více a myslím, že nám to u dětí nějak schází. Nechtít mít všechno hned, ale trpělivě tvořit a až potom si užít úspěch s díla. Ale nějak to v té vzdělávací revizi nevidím. Tak si to alespoň budu přát jako vánoční přání.

Dovolte mi, abych Vám všem popřál krásný adventní čas a krásné Vánoce strávené s těmi, se kterými chcete být. V lásce, v úctě.

Pomáháme dětem k úspěchu a jsem rád, že to funguje a děkuji všem, kteří se na tom podílejí a také všem, kteří nám fandí a drží palce.

Mgr. Ivo Kuttelwascher, ředitel školy